

Κύρια Κοδέττη !

144

D/18

158

1837, γερτίου 30, Κορυφούς.

Τὸ ἔγραψα, οἱ μ' εἶπεν, ὁ Π. Βικτωρίου τῆς ἀγαθότητος μου
 ἀδριακοῦ εἰς Ἰωάννιναν. Χρὴς ἐπέστρεψα καὶ σπείδω τὸ αἶμα
 πρὸς παρὰ σήμερον, καὶ μ' ἐδίδει ὁ ριζὴς Πέτρος μία
 ἐπιστολὴν τοῦ Καπούδα, ὅτις μὲ συνοβαίνει καὶ ὑβρίζει ὡς
 ἀράξ, κρὶν ἐνδοχὸν καὶ σ' ἐνδοχόν μ' ἀείρει, δέξαι, καὶ ἐγὼ
 ὅτι εἶναι καλὴν τοῦ Καπούδα κατ' ἀρετὴν, πολλοὶ τὸ ἐξέ-
 ρουν, καὶ ὁ καρὸς δέλει τὸ κατὰ στήθεα καὶ γὰρ πρότερον.
 Ἀρμόδιον πάντα πρὸς τὸ παρὸν. Συνοβαίνει Καπούδα! τῆς
 κατ' ὄψιν κρὶν κρὶν, παρὰ σήμερον! ἔχει θεὸς ἐνδοχὸν
 ὄμμα!!! Μ' ὀφθαλμοί, φίδε Κοδέττη, περὶ τῆς γυναικὸς
 μου ὡς πασχούσης καὶ στερουμένης. Αὐτὰ εἶναι συνέπεια
 ἀναγκῆς τῆς ἀβουδίας ὅλοι ἐκείνοι. Δοκίμουν καὶ διατρί-
 βουν εἰς Περσίου, χυρὶς μεγάλου, πόρον. Τὰ ἐπρό-
 βλεπα, καὶ τὰ εἶπα μυριάκις· ἀλλὰ δεῖ εἰσακουσθῆναι.
 Ἐρωτῶ σε! τί ἐμπορῶ καὶ καίμω; Μόλις ἀπεκαστάθη
 εἰς Κέρκυραν, καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς
 ἡτρός. Δεῖ εἶναι καὶ κατὰ στήθεα καὶ στενὸν συναδναμα-
 τικῶς εἰς Περσίου. Καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς, ἐμπορῶ καὶ ἴδ'
 καὶ αὐτὴ, καὶ καὶ ἡ καὶ πρὸς, γλυστάνουσα τῆς πικρίας τῆς ἐ-
 πιπόρου ἡ καὶ μου, κατὰ τὸ χρεὶός μου. Τῆς τὸ ἔγρα-
 ψα πρὸς πρὸς μου. Δοκίμουν τὸ ἔγραψε ὡς καὶ ἡ καὶ πρὸς
 καὶ ὁ Πέτρος. Δεῖ τὸ δεῖ καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς, καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς
 τῆς παρακινῆσαι. Αἰὲ καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς, καὶ ἴδ' ἡ καὶ πρὸς
 τοῦ δρόμου. ἡ καὶ πρὸς μου δεῖται παρακινῆσαι αἰσιν

1837
Na Japā

Don Excellence le
Général Kolotti
Ambassadeur de
Grèce
26, Rue d'Anjou Paris
15 Hordet.

εἰς ἴστωμα εἰς ἔτος. Ἐπειτα δέδο συμβουλεύει τοὺς περὶ τούτου ἰσ-
 μους τῆς ἀνατομικῆς Εὐκλειδοῦς καὶ τῆς Σπαρτίδος μου, μὴ συμβουλίαν
 εἶναι τῆς ἐπιστρέψαι πάλιν παρ' οὗ, μ' ἔδωκε δὲ καὶ δέξο ἀπὸ
 γυναικοδουλιζὶ φαντασίαν δ' οὐδὲν δὲ ἔχου οὔτε βασιλῆες οὔτε
 τέλειον! τὰ ἔξωρα. Αἰάδεια! οὐ, αἰάδεια! Μ' ἔχου καὶ
 δέχου συμβουλίαν καὶ ἀπὸ τοῦ Καποδίστρια! Αἰ, καί, καί,
 φίλε, δὴν δέξαι. Μου ἔδωκε τὸ συνέσι. Καὶ τῆς Σπάρτης οὐ καποδ-
 μωδῶς, δεῦν (the Roche). Τῆς γραφῆς καὶ τῶρα, καὶ τῆς
 λυπούμεν. Δέδο τῆς τὸ εἶπαι καὶ ἐν τρίτῳ. Χάρταρ ἐγὼ δὲ
 εἶρα. Εἶρα φίλοι εὐκλειδοῦς, καὶ αἰάδεια ἡ περὶ τῆς.
 Εἰδὼς πρὸς ἐμὲ φίλια καὶ καλοσύνη, δέξαι καὶ αἰάδεια τὰ βασι-
 λῆα καὶ ὀχληρὰ δόγμα, ἐπανάλαβε' τα καὶ ἐν τῇ Μαδαμῶ
 ἡ τῆς παύσει ἐσταχάσθαι καὶ εἶρα καλῶτερος φίλους καὶ τῆς Χρησ-
 τῆς καὶ μυστήριον φαντασίαν τῆς, καὶ δέξαι μ' ἔχου παύσει
 ἐν τῇ. Εἶρα παλαιὰ καὶ οὐ εἶπαι, πολίτην. Ἀλλ' ἔταρ-
 χι τοῦ ἔδωκε μου, καὶ ἡ βίω τοῦ ταχυδρομίου μ' αἰσθάνου
 καὶ τ' αἰσθάνου καὶ ἄλλαν ἐν τῇ. Ἐγὼ, φίλε!

Οὐ Μαδαμῶ

